

Universitätsbibliothek Wuppertal

Diodori Sicvli Bibliothecæ Historicæ Libri XV

Diodorus < Siculus >

Basileæ, 1578

Daretis Phrygii De excidio Troiæ

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-1046

DE EXCIDIO TROIÆ, LIB. 209

licissimum casum uulnerantis contemplatus. At ubi eo i^ctū Vlysses concidit gratulari cum fortuna, confiteriç optimè secum actum, quod per uim exteriⁿ hominis interemptus, patricij scelere Telemachum charissimum sibi libe rauisset. Dein reliquum adhuc retentans sp̄itum, iuuem percontari, quis nám, & ex quo ortus loco, qui consilio belloç inclytum Vlyssem Laertis filū interficere ausus esset. Telegonus tum cognito pārentē esse, utraq̄ manu dila nians caput, fletum edit quam miserabilem, maximè discruciatu^s ob illatā per se pātri necem. Itaç Vlyssi, uti uoluerat, nomen suum matris, insulam quoç in qua ortus esset, & ad postremū insigne facili ostendit. Ita Vlysses ubi uim in gruentium somniorum, p̄dictum ab interpretibus uitæ exitum recordatus est, uulneratus ab eo quem minime crediderat, triduo p̄st mortem obiit, seni or & iam prouectæ ætatis, neç tamen inuaidus uirum.

*Dicitur Cretensis de bello Troiano, ac de reditu Grecoꝝ
rum. FINIS.*

CORNELIUS NEPOS, SALVSTIO CRISPO, S.

Vum multa Athenis curiosè agerem, iuueni historiam Daretis Phrygi, ipsius manu scriptā, ut titulus indicat, qui de Græcis & Troianis memoriae cōmendauit. Quam ego summo amore complexus, continuò transtuli. Cui nihil adiiciendum uel diminuendū rei formidandæ causa putavi, alioquin meam esse posset dubitari. Optimum ergo duxi, ita ut fuit, uere & simpliciter perscripta, sic eam ad uerbum in latinitatem transuerterem, ut legentes cognoscere possint, quomo^d res gestæ essent, quas Dares Phrygitis memoriae commendauit: qui per id tempus uixit, & militauit, quo Græci Troianos oppugnarent. Minime Homo ro credendum, qui post multos annos natus est. De quo Athenis iudiciū fuit, cum pro insano Homerus haberetur, qui deos cum hominib^s belligerasse descripsit. Sed hactenus ista. Nunc ad pollicitum reuertamur.

DARETIS PHRY- GII DE EXCIDIO TROIÆ, HISTORIA, COR. NEPOTE interprete.

Elias rex in Peloponneso Aesonem fratrem habuit. Aesonis filius erat Iason, uirtute præstans: & qui sub ipius regno erant, omnes eos hospites habebat, & ab his ualidissime amabatur: Pelias autem rex ut uidit Iasonem acceptum esse omnī populo, ueritus est, ne sibi iniurias faceret, & se regno ejiceret. Dicit Iasoni, Colchis pellem inauratam arietis esse, dignā eius uirtute, ut eam inde auferret, omnia se ei daturum pollicetur. Iason ubi audiuit, ut erat animo fortissimus, & quia loca omnia nosse uolebat, atq̄ clarorem se existimabat futurum, si pellem inauratam Colchis abstulisset, dicit Pe liæ regi se uelle eō ire, si uires sociorum non deessent. Pelias rex Argum architetum uocari iussit, & ei imperat ut nauem ædificaret quam pulcherrimam, ad uoluntatem Iasonis. Per totam Græciam rumor cucurrit, nauem ædificari, in qua Colchos eat Iason, pellem auream petiturus: Amici & hospites ad Iasonem

*De Argonaūta
tarum nauigati
one.*

nem uenerunt, & pollicentur se una ituros. Iason illis gratias egit, & rogauit ut parati essent. Quum tempus superuenisset, Iason literas ad eos mittit, qui erant polliciti se una ituros, & illico conuerunt ad nauem, cui erat Argo. Pelias rex quibus opus fuerat nauem imponi iusluit: & hortatus est Iasonem, & qui cum eo ibant, animo forti ad perficiendum irent quae conati essent. Ea res caritatem Graecis & ipsis factura uidebatur. Demonstrare eos qui cum Iasonem profecti sunt, non uidetur nostrum esse: sed qui uolunt eos cognoscere, Argonautas legant. Iason ut ad Phrygiam uenit, nauem admouit ad portum Simoentis. Deinde

Laomedon de omnibus exercitus de nauem ad terram descendit. Laomedonti regi nunciatus est, miradam nauim in portum Simoentis intrasse, & in ea multos iuuenes degism adire nos. Graecia ad uectos esse. Vbi audiuit Laomedon rex, commotus est, & considerauit commune periculum esse, si consuescerent Graeci ad sua littora nauibus aduentare. Mittit itaque ad portum qui dicant, ut Graeci de finibus eius discedant: sin edicto suo non audientes essent, sese armis eos electurum de suis finibus.

Iason & qui cum eo erat, grauiter tulerunt crudelitatem Laomedontis, sic se ab eo tractari, quum nulla ab eis iniuria facta esset: simul timebant multitudinem Barbarorum, si contra imperium conarent permanere, ne opprimerent: quumque ipsi non essent parati ad preliandum, nauibus concenderunt, a terra discessere,

Herculis ad Colchos profecti sunt, pellem abstulere domum reuersi sunt. Hercules grauiter **Troiam extulit a rege Laomedonte contumeliosè** sese tractat, & eos qui una profecti pcedio. erant Colchos, cum Iasonem statim Spartam ad Castorem & Pollucem uenit. Agit cum his, ut suas iniurias defendat: ne Laomedon impunè ferat, quod illos a terra & portu prohibuisset. Multos adiutores fuisse futuros, si se accōmodas-

sent. Castor & Pollux omnia promiserunt se facturos, quae Hercules uellet. Ab his Salaminam profectus, ad Telamonem uenit: rogatque eum ut secum ad Troiam eat, & ut suas suorumque iniurias defendat. Telamon promisit se in omnibus rebus paratus esse, quae Hercules uellet facere. Inde in Phrygiā profectus

est ad Peleum, rogatque eum ut secum eat ad Troiam: pollicitusque est ei Peleus se iterum. Inde ad Nestorem profectus est, rogatque eum Nestor quid ueniret. Her-

cles dicit, quod dolore commotus sit, uelle exercitum ducere in Phrygiam. Nestor Hercule collaudauit, operamque suam pollicitus est. Hercules ubi om-

nium uoluntates intellexit, naues quindecim parauit, milites elegit. Vbi tem-

pus datū est proficisciendi, literas ad eos quos rogauerat misit, ut cum suis om-

nibus uenirent. Quum ergo omnes unanimiter conuerissent, in Phrygiā pro-

facti sunt: & ad Sigeum noctu accesserunt. Inde Hercules, Telamon, & Peleus ex exercitum eduxerunt. Ex nauibus qui præsidio essent, Castorem, Pollucem, &

Nestorem reliquerunt. Laomedonti regi nunciatum est classem Graecorum

ad Sigeum accessisse, & ipse statim cum equestri copia ad mare uenit, cœpitque

præliari. Hercules ad Ilium ierat, & imprudentes qui erant in oppido, urgere ab Hercule.

cœpit. Quod ubi Laomedonti nunciatum est, urgeri ab hostib. Ilium, illico re-

uertitur: & in itinere obuius Graecis factus, ab Hercule occiditur. Telamon

prius oppidū Iliū introiit. Cui Hercules uirtutis causa Hesionem Laomedon-

tis regis filiam dono dedit. Cæteri uero filii qui cum Laomedonte erant, occi-

duntur. Priamus in Phrygia erat, ubi eū Laomedon pater eius exercitui præ-

fecerat. Hercules & qui cum eo uenerant, prædam magnam fecerunt, & ad naues deportant. Inde domum proficisci decreuerunt. Telamon Hesionā se-

cum conuexit. Hoc ubi Priamo nunciatum est, patrem occisum, ciues ereptos,

prædam euestat, Hesionam sororem dono datam, grauiter tulit Phrygiā

tam contumeliosè tractatam esse à Graijs. Ilium petit cū uxore Hecuba, & li-

beris Hectore, Alexandro, Deiphobo, Heleno, Troilo, Andromacha, Cassandra, Polyxena.

Nam erant ei etiam alij filii ex concubinis natī, quos nemo

ex regio genere dixit esse, nisi eos qui essent ex legitimis uxoribus. Priamus ut Ilium uenit, ampliora mœnia extruxit, & ciuitatem munitissimam reddit,

Et mul-

Troia capta ab Hercule.

Priamus rex Troie.

DE EXCIDIO TROIÆ, LIB.

272

Et multitudinem militum ibi esse fecit, ne per ignorantiam opprimeretur, ita ut Laomedon pater eius oppressus est. Regiam quoque aedificauit, & ibi louris aram, statuamque consecrauit, tunc quando illo portas fecit: quarum nomina sunt haec, Antenoride, Dardanie, Ilia, Scea, Catumbria, Troiana. Et postquam illum stabilitum uidit, tempus expectauit. Ut uisum est ei iniurias patris ulcisci, Antenorem uocari iubet, dicitque ei, se uelle legatum in Græciam mittere, ut Priamus ^{Ante} conqueratur graues sibi iniurias ab his qui cum exercitu uenerant, factas. Idem ^{nōrē in Græci} in Laomedōtis patris nece, & in abductione sororis Hesione, regnique prædam mituit ad tatione pertulisse: quæ omnia æquo se animo passurum, si tamen Hesiona ei red ^{res r. petūdās.} datur. Antenor, ut Priamus imperauit, nauim concendit, & profectus, uenit in Magnesiā ad Peleum. Quem Peleus hospitio recipit triduo, die quarto interrogat eum ad quid uenerit. Antenor dicit quæ à Priamo mandata erant, ut Graios postularet, ut Hesiona tantum redderetur. Haec ubi Peleus audiuīt, grauiter tulit, eo quod ad eum pertinere uidebatur: iubet eum de finibus suis discedere. Antenor nihil moratus, nauim ascendit, sed in Boeotiam iter fecit. Salaminam adiectus est ad Telamonem: rogare cœpit eum, ut Priamo sororem redderet, dicens non esse dignū, in seruitute habere regis filiam. Cui Telamon respondit, nihil à se Priamo factum: quod uirtutis causa donatum sit, se nemini datūrum, ob hoc Antenorem de insula descendere iubet. Tunc nauim concendit, & in Achaiam peruenit. Inde ad Castorem & Pollucem delatus, cepit ab eis postulare, ut Priamo satisfacerent, & Hesionei sororem redderent: Castor & Pollux negauerunt iniuriā ab eis Priamo factam esse, & Laomedontem eos priorem laesisse. Antenorei discedere iubent. Inde Pylum ad Nestorem uenit, dixitque ei de qua causa ueniret. Qui ut audituit, cœpit Antenorem obiurgare: cur auderet in Græciā uenire, cum à Phrygib[us] priuis Græcīlae essent. Vbi Antenor audiuīt nil se impetrasse, & contumeliosè Priamu tractari, nauim concendit, domum reuertitur. Priamo regi demonstrat, quomodo ab uno quoque illorum tractatus sit: simulque hortatus est regem, ut eos bello prosequatur. Continuò Priamus filios uocari iubet, & omnes amicos ^{Priamus suos} suos Antenorem, Anchisen, Aeneam, Vcalegontem, Talantū, Lampotē, Pan-^{conuocat ut illa} thum, & omnes filios qui ex concubinis nati erant. Qui ut conuenerunt, dicunt ^{Græciam mitat ultum iniūcias.} se Antenorem legatum in Græciam misisse, ut hi qui patrem suum necauerent, in hoc sibi satisfacerent, Hesionam remittendo: illos autem contumeliosè tra-^{Hectoris fera tentia.} ctasse Antenorem, & nihil ab eis impetrasse. Verum quoniam suam uoluntatem facere noluissent, uideri sibi exercitum in Græciam mitti; qui poenas reciperet ab eis, ne Barbaros Græci haberent in risu. Hortatusque est Priamus liberos suos, ut huius rei principes forent, maximè Hectorē. Erat enim maior na-^{Paridis iudicium.} tu: qui cœpit dicere, se uoluntatem patris executurū, & Laomedontis aui sui necem, & quascunque iniurias Græci Troianis fecissent uindicaturum, nē id im punitum Graijs foret. Sed uererī, quod non perficere possent quod conaren-^{O 2} tur, multos adiutores Græciae futuros, Europam bellicosos homines habere: Asīa semper in desidia uitā exercuisse, & ob id classem non habere. Alexāder cœpit cohortari, ut classis prepararet, & in Græciā mitteret: se rei principem futurū, si pater uellet: in deorū benignitate se cōfidere, uictis hostibus latide adepta, de Græcia domū redditurū esse. Nam sibi in Ida fylua quum uenatū abiisset, in soninis Mercuriū adduxisse Iunonem, Venerem, & Mineruam, ut inter eas ^{iudicium.} de specie iudicaret. Et tunc sibi Venerem pollicitā esse, si suam faciem specio-^{am} fam iudicaret, daturam se ei uxorem, quæ in Græcia speciosissima uideretur. Vnde sperare deberet Priamus, Venerem adiutricem Alexandro futuram. Deiphobus placere sibi dixit Alexandri consilium: & sperare Græcos Hesionam reddituros, & satisfacturos, si ut dispositum esset, classis in Græciam mitteretur. Helenus uaticinari cœpit, Graios uenturos illum euersuros, parentes & fratres hostili manu interituros, si Alexander sibi uxorem de Græcia abdu-

212
xisset. Troilus minimus natu, non minus fortis quam Hector, bellum geri sua debat, & non deberi terrori uerbis Heleni, quod omnibus placuit: cladem comparari, & in Graeciam proficisci. Priamus Alexandruin & Deiphobus in Paeonia misit, ut milites eligerent, & populum ad concionem uenire iuberent. Commonerat filios, ut maiores natu minoribus imperarent. Monstrauit quas iniurias Graeci Troianis fecissent, ob hoc Antenorem legatum in Graeciam misisse, ut sibi Hesioneam sororem redderent, & satis Troianis facerent. Antenorem contumeliosè ab eis tractatum: nec quicquam ab his impetrare potuisse. Ob hoc placere sibi, Alexandrum mitti cum classe in Graeciam, qui aut sui mortem & Troianorum iniurias ulciscatur. Antenorem dicere iussit, quomodo in Graecia tractatus esset. Antenor hortatus est Troianos, ne horre scerent ad debellandam Graeciam fortes & alacriores suos fecit. Paucis demonstrauit, quæ in ipsa Graecia gesserat. Priamus dicit, si cui displaceat bellum geri, suam uoluntatem ediceret. Tunc Panthus Priamo & propinquis prodit ea quæ à patre suo Euforbio audierat, dicens: Si Alexander uxorem de Graecia adduxisset, Troianis extreum exitium futurum. Sed pulchrius esse in ocio uitam degere, quam in tumultu libertatem amittere, & periculum inire. Populus Panthi autoritatem contépsit: Regem dicere iussere, quid fieri uellet.

Alexandri in Graeciam nauigatio. Priamus dixit naues esse præparandas, ut eatur in Graeciam. Utensilia quoque populo non desse ad eam rem faciendam, iussitque ut ire parati essent. Populus conclamauit per se moram non esse, quo minus regis præceptis pareatur. Priamus illis magnas gratias egit, concionemque dimisit. Acto in Idam syluam misit, qui materiam succiderent, naues ædificarent. Hectorem in superiorem Phrygiam misit, ut exercitum pararet: & ita profectus est. Cassandra postquam audiuit patris consilium, dicere cœpit quæ Troianis futura essent, si Priamus per seuerasset classem in Graeciam mittere. Interea tempus superuenit, naues ædificatae sunt. Milites superuenerunt, quos Alexander & Deiphobus in Paeonia elegerant. At ubi uisum est posse nauigare, Priamus exercitum suum alloquitur. Alexandrum exercitui imperatorem præficit, mittit cum eo Deiphobum, Aeneam, Polydamantem. Imperatque Alexandro, ut primum Spartam accedat, Castorem & Pollucem conueniat, & ab his petat, ut Hesiona soror reddatur, & satis Troianis fiat. Quod si negassent, continuo ad se nunciū mitteret, ut exercitum possit in Graeciam mittere. Posthuc Alexander in Graeciam nauigauit, adducto secū duce eo qui cū Antenore iam prius nauigauerat non multos ante dies, quibus Alexander in Graeciam nauigauit. Et antequam in insulam Cithereum accederet, Menelaus ad Nestorem in Pylum proficisciens, Alexandro in itinere occurrit, & mirabatur regiam classem quod tenderet. Vtrique occurrentes aspexere se inuicem, insciū quod quisque iret. Castor & Pollux ad Clytemnestram ierant, secum Hermionam neptem suam Helenę filiam ad ducentes. Argis lunonis dies festus erat his diebus, quibus Alexander in insulam Cithereum uenit, ubi ad fanum Veneris & Diana sacrificauit. Athi qui in insula erant, mirabantur classem regiam, & interrogabant ab illis qui cum Alexandro uenerant, qui essent uel ad quid uenissent, respondere, à Priamo rege Alexandrum legatum missum ad Castorem & Pollucem, ut eos conuenirent. Helena uero Menelai uxor, quum Alexander in insula esset Citherea, uoluit eum uidere. Qua de causa processit ad oppidum, quod est Helenat peruenitque ad mare ubi Diana & Apollinis fanum est, ubi rem diuinam Helena facere disposuerat. Quod ubi Alexander nunciatum est, Helena ad mare uenisse, conscient formæ suæ, in conspectu eius ambulare cœpit, cupiens eam uidere. Helenæ nunciatum est, Alexandrum Priami regis filium ad Helenam oppidum, ubi ipsa erat, uenisse, quem etiam illa uidere cupiebat. Et quum se utriusque respexit, ambo forma sui incensi, tempus dedere, ut gratias inuicem referrent. Alexander imperat, ut omnes sint in nauibus parati. Nocē classem soluunt,

Helenæ raptus.

solvunt de fano Helenam eripiunt, secum ducunt, & cum ea aliquas mulieres rapiunt. Dum oppidani uidissent Helenam raptam, diu pugnauere cum Alexandro, nec Helenam eripere ualuerentur. Quos Alexander fretus multitudine sociorum superauit, fanum expoliauit, homines secum inde quam plurimos captivos duxit, nauim imposuit, & statim classem soluit, domum reuerti di sposuit. In portum Tenedon peruenit, ubi Helenam mœstam allo quo mitigauit, patrici⁹ rei gestæ nuncium misit. Menelao postquam in Pylo nunciatus est, cum Nestore Spartam profectus est ad Agamemnonem, fratrem misit Argos, rogans ut ad se ueniant. Interea Alexander ad patrem suum cum magna præda peruenit, & rei gestæ ordinem refert. Priamus gauisus est, sperans Græcos ob hanc causam recuperationis Helenæ sororem Hesionam reddituros, & ea quæ à Troianis inde abstulere. Helenam mœstam consolatus est, eamq; Alexandro uxore dedit. Ut aspexit Cassandra Helenā, uaticinari cecepit, memorans ea quæ ante prædixerat. Quam Priamus abstrahit & includi iussit. Agamemnon postquam Spartam uenit, fratrem consolatus est, & placuit, ut per totam Græciā conqueſturi mitterentur ad conuocandos Græcos, & Troianis bellum indicerent. Conuenere autem hi: Achilles cum Patroclo, Tlepolemus & Diomedes. Postquam Spartam accessere, decreuerūt iniurias Troianorum persequī cum exercitu. Agamemnonem imperatorem & ducem praeficiunt. Tunc legatos mittunt per totam Græciā, ut armati ad Atheniensem portum cum nauibus uenirent, ut inde pariter ad Troiam proficiscantur, ad defendendas suas iniurias. Castor & Pollux iere, postquam audierunt Helenam sororem suam raptam, nauim ascendere, & securi sunt. Quum in littore Lesbio nauim soluerent, maxima tempestate correpti, nunquam eos compatriisse creditum est. Postea dictum est, eos immortales factos. Itaq; Lesbios, nauibus eos usq; ad Troiam quiescitum esse, necq; horum uestigia inuenta, renunciasse. Dares Phrygi⁹ qui hanc historiam scripsit, ait se militasse usque dum Troia capta esset: hoc se uidisse, quum inducere essent, pariter prælio interfuisse, à Dardanis autem dixit se audiisse, quum interrogaretur, qua facie & natura fuissent Castor & Pollux. Fuere autem alter alteri similis, capillo flavo, oculis magnis, facie pura, bene figurati, corpore deducto. Helenam similem illis, *Troiani bellum personarum descriptio*, formosam, animo simplici, blandam, cruribus optimis, notam inter duo super cilia habentem, ore pusillo. Priamum Troianorum regem uultu pulchro, magnum, uoce sua uiri, aquilino corpore. Hectorem blesum, candidum, crispum, strabum, pernicibus membris, uultu uenerabili, barbatum, decentem, bellico sum, animo magnum, ciuibus clementem, dignum & amori aptum. Deiphobum & Helenum similes patri, dissimiles natura: Deiphobum fortē, Helenum clementem, doctum uatem. Troilum magnum, fortissimum, pulcherimum, etate ualentem, fortē, cupidum uirtutis. Alexandrum candidum, longum, fortē, oculis pulcherrimis, capillo flavo & molli, ore uenusto, uoce sua ui, uelocem, cupidum imperij. Aeneam rufum, quadratum, facundum, affabilem, fortē in cōsilio, piū, uenustum, oculis hilaribus & nigris. Antenorem longum, gracilem, uelocibus membris, uersutum, cautum. Hecubam magnam, aquilino corpore, pulchram, mente uirili, iustam, piā. Andromacham oculis claris, candidam, longam, formosam, modestam, sapientem, pudicam, blandam. Cassandra candidam, mediocri statura, ore rotudo, rufam, oculis micantibus, futurorum præsciam. Polyxenam candidam, altam, formosam, collo longo, oculis uenustis, capillis flavis & longis, compositam membris dignis, digitis prolixis, cruribus rectis, pedibus optimis, quæ forma sua omnes superaret, animo simplici, largam, dapsilem. Agamemnonem albo corpore, magnum, membris ualentibus, facundum, prudentem, nobilem, diuitem. Menelaum mediocri statura, rufum, formosum, acceptum, gratum. Achilleum pectorosum, ore uenusto, membris ualentibus, magna ui brachiorū, bene cri-

spatum, clementem, in armis acerrimum, uultu hilari, largum, dapsilem, capello mirteo. Patroclum pulchro corpore, oculis caesijs, uiribus magnis, uerécundum, rectum, prudentem, dapsilem. Aiacem Oileum, quadratum, ualentibus membris, aquilino corpore, iucundum, fortē, sagacem. Aiacem Telamonium ualentem, uoce clara, capillis nigris, coma crispa, simplici animo, in hostem atrocem. Vlyssēm firmum, dolosum, ore hilari, statura media, eloquenter, sapientem. Diomedem fortē, quadratum, corpore honesto, uultu austero, in bello acerrimū, clamosum, crebrō calidum, impatientē, audacem. Nestorem magnum, naso longo, longum, latum, candidum, consiliarium, prudentem. Proteſilaum corpore candido, uultu honesto, uelocem, confidētem, temerarium. Neoptolemum magnum, uirosum, stomachosum, blesum, uultu bonum, aduncum, oculis rotundis, superciliōsum. Palamedēm gracilem, longum, sapientem, animo magno, blandum. Podalirium crassum, ualentem, superbū, tristem. Machaonem magnum, fortē, certum, prudentem, patientem, misericordem. Merionem rufum, mediocri statura, corpore iucundo, uitiosum, pertinacem, crudelem, impatientē. Briseidam formosam, nec alta statura, candidam, capillo flavo & molli, supercilijs iunctis, oculis uenustis, corpore æquali, blandam, uere undam, animo simplici, & piām. Sic igitur classe ornata Græci Athenas peruerērunt. Agamemnon ex Mycenis cum nauibus numero centum. Menelaus ex Sparta nauibus numero sexaginta. Archelaus & Protenor ex Boeotia nauibus numero quinquaginta. Alcidas & Ialmenus ex Orcomeno, nauibus numero triginta. Epistrophus & Schedius ex Phocide, nauibus numero quadraginta. Ajax Telamonius ex Salamina adduxit secum Teucrum fratrem, Bublitionem, Amphimachum, Dorium, Thesium, Polisenum, nauibus numero quadraginta. Nestor ex Pylo nauibus numero LXX. Thoas ex Aetolia nauibus numero L. Ajax Oileus ex Locris nauibus numero XXXVII. Anthippus, Phidippus, Thoas ex Alcedone nauibus numero XXX. Idomeneus & Meriones ex Creta nauibus numero LX. Vlysses ex Ithaca nauibus numero X. Emeleus ex Pyrgis, nauibus numero X. Proteſilaus & Protarchus ex Phylaca, nauibus numero XI. Podalirius & Machaon Aesculapij filij Ectrii nauibus numero XLII. Achilles cum Patroclo & Myrmidonibus ex Pithia, nauibus numero I. Tiepolemus ex Rhodo nauibus numero IX. Eurypilus ex Orcomeno, nauibus numero IX. Xanthippus & Amphimachus ex Clide, nauibus numero XII. Polybetes & Leontius ex Larissa, nauibus numero XI. Diomedes Eurypilus, Stenelaus ex Argis, nauibus numero LX. Philocetes ex Melibœa, nauibus numero VII. Cuneus ex Cypro nauibus numero XXI. Proteus ex Magnesia, nauibus numero XI. Agapenor ex Arcadia, nauibus numero XI. Mnestheus ex Athenis, nauibus numero L. Creneus ex Pylo, nauibus numero uiginti duabus. Hi, fuere duces Græcorum, numero sexaginta nouem, qui adduxere naues numero MCXI. Postquam Athenas uenere, Agamemnon duces in concilium uocat, collaudat, hortatur, ut quam primum iniurias suas defendant. Rogat, si cui quid placeat: si uadet, ut antequam proficiscerentur, Delphos ad Apollinem consulendum de tota remit-

Achilles Del-ti: cui omnes assentiuntur. Huic rei Achilles præficitur, & cum Patroclo proficiscitur. Priamus ut audiuit quia hostes parati sunt, misit per totam Phrygi-

cis- citor. am qui finitimos adducant exercitus, domicē milites, comparat, qui magno animo se defendant. Quum Achilles Delphos uenisset, ad oraculum pergit:

& ex adyto respondet, Græcos uicturos, decimo ē anno Troiam capturos.

Achilles, res diuinas, sicut imperatum est, fecit. Et eo tempore uenerat Cal-

chas à Testore natus, & diuina dona pro Phrygibus, à suo populo missus, A-

pollini portabat. Simul ē consulit de regno rebus ē suis. Huic ex adyto

respondet, ut cum Argivorum classe militum contra Troianos profici-

scatur,

scatur, eosq; sua intelligentia iuuet, ne uel inde prius discedant quam Troia capta sit. Postquam in fanum uentum est, inter se Achilles & Calchas responfa contulere: gaudentesq; hospitio, amicitiam confirmant, Athenas una proficentes perueniunt. Et Achilles eadem in concilio refert. Argivis gaudent, Calchante secum recipiunt, classem soluuunt. Quum eas tempestates ibi retineant, Calchas ex augurio respōdit ut hinc reuertantur, & in Aulidem profiscantur. Profecti perueniunt. Agamemnon Dianam placat, dicitq; socijs suis ut classem soluant, ad Troiam iter faciant. Utuntur duce Philocteta, qui cum Argonautis ad Troiam fuerant. Deinde applicant classem ad oppidum, quod sub imperio Priami regis erat, & id expugnant, praedacq; facta, proficiuntur. Post ueniunt Tenedon, ibi omnes occidunt. Agamemnon prædam diuidit, concilium uocauit. Inde legatos ad Priamum mittit, si uelit Helenam reddere, & prædam quam Alexander fecit restituere. Legati eliguntur Diomedes & Vlysses, ad Priamum ueniunt. Dum legati mandato parent, mittuntur Achilles & Telephus ad præandum Mysiam. Ad Teuthrantem regem ueniunt, prædamq; faciunt. Teuthras cum exercitu suo superuerit, quem Achilles fugato exercitu uulnerat: quem iacentē Telephus clypeo protexit, ne ab Achilles interficeretur. Eo tempore Telephus adhuc puer erat, à patre Hercule progenitus, à Teuthrante rege hospitio suscep̄tus est. Diomedem regem ferunt eo tempore uexatum, cum equis potentibus & feris ab Hercule interfectum, Teuthrantiq; regnum tradidisse totum: ob hoc eius filium Telephum ei supprias uenisse. Quod quim Teuthras intelligeret, nunc se eodem uulne remortem effugere non posse, regnum suum & Mysiam uitius Telepho tradidit, & eum regem ordinauit. Mortuum Telephus magnifice sepeliuit. Achilles ut nouum regnum conseruet, suadet: & plus iusto exercitum adiuturum, sic commeatus frumento quotānis ex eo regno aduehat, quam si ad Troiam dimicaturus accedat. Itaque Telephus remanet. Achilles cum magno prædæ commercio ad exercitum Tenedon reuertitur, Agamemnoni & socijs rem gestam narrat: illi collaudant industriam eius. Interea legati missi ad Priamum ueniunt, mandataq; Agamemnonis referunt, postulantes ut Helena & præda reddatur, satisq; regi fiat, ut pacifice discedant. Priamus iniurias Argonautarum commemorat, patris interitum, Troiae expugnationem, & Hesionæ sororis seruitutem. Denique Antenorem legatum, quam contumeliosè ab eis tractatus sit. Pacem repudiat, bellum indicit, Græcorum legatos de finibus repellit. Legati in castra Tenedon reuertuntur, renunciantes responsum. Res consulto geritur. Aderant uero ad auxilium Priami aduersus duces duces Græcorum, hi cum exercitibus suis, quorum nomina & prouincias insinuandas esse duximus. E' Celia, Pandarus, Amphidraustus. De Colophonia, *Troiani duces.* à suis Carijs, Amphimachus, Mnestheus. De Lycia, Sarpedon, Glaucus. De Larissa, Hipporthogis & Cupesus. De Cironia, Remus. De Thracia, Pyrus & Alcamus. De Peonia, Paractemesus, Teropeus. De Phrygia, Ascanius, Xantippus, Portius. De Flaconea, Eufemeus. De Boeotia, Santas, Asimaeus, & Foricus. De Buctino, Epistropolis & Boccius. De Palaconia, Philleminus. De Aethiopia, Pises & Memnon. De Thracia, Heseus & Archilogus. De Argestia, Adraustus & Amphius. De Auzonio, Epistrophus. His ductoribus & exercitibus, qui cuncta paranda pararent, præfecit Priamus principem & doctorem Hectorem: deinde Deiphobum, Alexandrum, Troilum, Aeneam, Memnonem. Dum Agamemnon consulit de tota re, & ex Corisco aduenit Nauplij filius Palamedes, cum nauibus triginta: ille se excusauit, morbo affectum Athenas uenire non potuisse: qui ueniret, quum primum potuerit. Illi gratias agunt, rogantq; eum in consilio esse. Deinde quum Argivis non constaret, exequendi ad Troiam clam noctu an interdiu facerent, Palamedes sic iam Legati Græcorum ad Priamum misi, ut repeterent Helenam.

Priamus Græcorum legatos repudiavit.

210 detractionem reddit in lucem, in Troiam excensionem fieri oportere, & m-
num deduci. Itaque omnes ei assentiuntur, consulte Agamemnonem exerci-
tui præficiunt. Legatos ad Myliā, cæterosq; locos mittunt, ut exercitui cōme-
tus sup̄portandos curent, Hesiodum, Demorantem, & Anium. Deinde exer-
citum ad concionem uocat, collaudat, imperat, hortatur: monet diligenter, ut

*Greco*rum ad dicto audientes essent. Signo dato naues soluunt, tota clasis ad latitudinem
Troiam appu accedit ad Troiam, littora Troiani fortiter defendunt. Protesilaus in terrâ ex-
cursionem facit, fugat, cedit. Cui Hector obuiām uenit, & eum interfecit, cæ-
teros proturbat: unde Hector recedebat, ibi Troiani fugabantur. Postquam

magna cædes utrinque facta est, aduenit Achilles, totum exercitum in fugam
conuertit, redigitq; omnes in Troiam. Nox prælium dirimit. Agamemnon
exercitum totum in terram ducit, castra facit. Postero die Hector exercitum
ex urbe educit, & instruit. Agamemnon contrâ acri clamore occurrit, præliū
acre atque iracundum geritur, nam fortissimus quisque in primis cadit. He-
ctor Patroclum occidit, & spoliatum ex acie accepit, Merionemq; persequi-
tur & occidit. Quem quum similiter spoliare uellet, Mnestheus superuenit, &
Hectorem in fœmore uulnerauit. Qui saucius multa millia occidit: & festina-
uisset Argiuos in fugam uertere, nisi obuius illi Ajax Telamonius superue-
nisset. Aduersus quem quum congrederetur, cognouit eum esse de sanguine
suo: erat enim de Hesiona sorore Priami natus. Hoc pacto Hector à nauibus
ignem reuocari iussit, & utrique se inuicem remunerauere, & amici discessere.
Postera die Græci inducias petunt. Agamemnon Protesilaum magnifico fu-
nere effert, cæterosq; sepeliendos curat. Achilles Patroclum plangit, Argiu-
uos. Achilles Patroclo ludos funebres facit. Dum inducias sunt, Palamedes

*Palamedis se-
auio.* non cessat seditionem facere: & indignum aiebat, Agamemnonem regem es-
se qui exercitui imperaret. Ipse coram exercitu multa sua ostendit studia ex-
cursionem facit, castrorum munitionem, signi dationem, uigilarum circuitio-
nem, librarium ponderum q; dimensionem, exercitusq; instructionem. Hec
quum à se orsa essent, non æquum esse, ut quum à paucis imperium datum A-
gamemnoni esset, eum omnibus qui postea uenissent, imperare, quum preser-
vit omnes signum uirtutis expectassent in ducibus suis. Dum Achii de im-
perio inter se uicissim certant, prælium post biennium repetitū est. Agamem-
non, Achilles, Diomedes, Menelaus exercitū educunt. Contrâ Hector, Troi-
lus, Aeneas occurunt. Fit magna cædes, ex utraq; parte fortissimi cadunt. He-
ctor Boëtem, Archilochum, Protenorem occidit: nox prælium dirimit. Aga-
memnon duces omnes in consiliū uocat: suadet, hortatur, ut omnes in aciem
prodeant, & maximè Hectorem prosequantur, qui de his aliquos fortissimos
duces occidit. Mane aut̄ facto, Hector, Aeneas, Alexander exercitū educunt.

Prælium. Omnes duces Argiuorū prodeunt. Fit magna cædes. Multa millia ex utroq;
exercitu mittuntur Orco. Menelaus & Ajax Alexandrū persequuntur. Quos
respiciens Alexander, sagitta Menelai femur transfigit. Ille dolore cōmotus,
pariter cum Aiace Locro nō cessauit eum persequi. Quos ut uidit Hector in-
stantes fratrē suum persequi, suppetias latus uenit cum Aenea. Quem Ae-
neas clypeo protexit, & de prælio ad ciuitatem abduxit. Nox præliū dirimit.
Prælium. Achilles cum Diomede postera die exercitum eduxit. Contrâ Hector & Ae-
neas aciem dirigunt. Fit magna cædes. Hector Orcomeneum, Oramenē,
Palamonen, Epistrophum, Shedium, Delpenorem, Dorium, Polyxentum,
duces occidit: Aeneas Amphimachum, & Oérium: Achilles Euphemium,
Hippotem, Asterium: Diomedes Xantippum, Mestem. Agamemnon ut ui-
dit duces fortissimos cecidisse, pugnam reuocauit. Troiani lati in castra reue-
tuntur. Agamemnon sollicitus, duces in consilium uocauit: hortatur: ut forti-
ter pugnarent, neq; desisterent, quoniam major pars ex suis exuperata sit, spe-
rate

rare se exercitum ex Mytilia quotidie superuenturum. Postera die Agamemnon totum exercitū, & omnes duces in pugnam prodire coēgit. Contrā Troiani duce Hectore aciem dixerunt. Fit magna cædes, acriter ex utraq; parte pugnatur, multa millia hinc & inde cadunt: nec differebatur pugna, ita ut continuis octuaginta diebus animosè pugnatum sit. Agamemnon ut uidit multa millia quotidie occidi, nec sufficeret mortuos sepelire, misit legatos ad Priamum, ut inducias ad triennium peterent. Vlysses & Diomedes legati ad Priamum ueniunt, inducias sicut imperatum est postulant, ut suos funerarent, uulneratos curarent, naues reficerent, exercitum compararent, commeatum conueherent. Vlysses & Diomedes noctu ad Priamum legati uadunt, occurrit illos ex Trojanis Dolon. Qui quum interrogaret, quid ita armati ad oppidum uenissent: dixisse, ab Agamēnone legatos ad Priamū missos. Quos ut Priamus audiuit uenisse, & desiderium suum exposuisse: in consilium omnes duces cōuocat. Quib; refert, legatos uenisse ab Agamemnone, qui inducias ad triennium peterent. Hectori luspectū uidetur, quod tam longum tempus postulassent. Primus dicere imperat, quid cuiq; uideat, omnib; placitū est, inducias ad trienniū dare. Interim Troiani incēnia renouant, suos saucios curant, & mortuos cū ingenti honore sepeliunt. Tempus pugnæ post trienniū superuenit. Hector & Troili exercitum educunt. Agamemnon, Menelaus, Diomedes, etiā ipsi exercitū educunt: fit magna cædes. Hector in prima acie Philippum & Xantippum duces interficit. Achilles Liconium & Euforbiū occidit. Et cætera ex plebe multa millia ex utraq; parte cadunt: acriter pugnatur diebus continuis triginta. Priamus ut uidit multos de suo exercitu cecidisse, mittit legatos ad Agamemnonem, ut inducias peterēt mensib; sex. Et ex consilij sententia Agamemnon concedit inducias. Ut autem prælij tempus aduenit, acriter per duodecim dies pugnatur. Multi duces fortissimi hinc & inde cadunt, plures uulnerantur, plurimi in ipsa curatione moriuntur. Agamemnon mittit ad Priamum legatos, & trīginta dierum inducias postulauit, ut funerare mortuos suos possit. Priamus consulte fecit, annuitq; At ubi tempus pugnæ superuenit, Andromacha uxor Hectoris in somniis uidit, Hectorem non debere eo die in pugnam procedere: & quum ad eum uisum referret, hec somnum de muliebris uerba abiicit. Andromacha mortua misit ad Priamum, ut illum prohibeat ne ea die pugnaret. Priamus Alexandrum, Helenum, Troilum, & Aeras, neam in pugnam misit. Hector ut ista audiuit, multum increpans Andromachā, arma ut proferret poposcit, nec retinere se ullo modo potuit. Tum planctu fœmineo oppidum concitat, ad Priamū in regiam cucurrit, refert ea quæ in somniis uiderat, uelle Hectorem ueloci saltu in pugnam ire. Projectaque ad genua, astante filio suo Astyanachte, eum reuocare mandat. Priamus in pugnā omnes prodire iussit, Hectorem retinuit. Agamemnon, Achilles, Diomedes, Ajax Locrus, ut uidere Hectorē in pugna non esse, acriter pugnauerunt, multosque duces Troianorū numero occidere. Hector ut audiuit tumultū, Troianosq; in bello nimis laborare, prosiliit in pugnā. Statimq; Idumæum obtruncavit, Hippilum sauciauit, Leonteū occidit, Stenelei facuo femur figit. Achilles ut respexit multos duces eius dextera cecidisse, animum in eum dirigebat, ut illi obuius fieret. Considerabat enim Achilles, nisi Hectorē occideret, plures de Græcorum numero eius dextera perituros. Prælium interea acre collidit. Hector Polyboeten ducem fortissimū occidit: dumq; eum spoliare coepit, Achilles superuenit. Fit pugna maior, & clamor ab oppido & à toto exercitū surgit. Hector Achillis femur sauciauit. Achilles dolore accepto, magis eum persequi cepit, nec destituit nisi occideret. Quo interempto, Troianos in fugā uerit, & maxima cæde eos usq; ad portas sequitur. Cui tamen Memnon restitit, & inter se acriter pugnauerunt: læsi utriq; discessere. Nox prælium dimittit. Achilles saucius de bello redit. Noctu Trojanī Hectorē lametabant. Po

ster die Memnon Troianos eduxit, contra Græcorum exercitum. Agamemnon exercitum consuluit, suadetq; inducias duorum mensium postuiare, ut suos unusquisque sepelire possit. Legati ad Priamum proficiscuntur: desiderium prosecuti sunt, duorum mensium inducias accipiunt. Priamus Hectorum suorum more ante portas sepeliuit, ludosq; funebres facit. Dum induciæ sunt, Palamedes iterum non cessat de imperio conqueri. Itaq; Agamemnon seditionem excitat, & dicit se de ea re libenter laturum, ut quem uellet, imperaret.

Postero die populum ad concionem uocat, negat se unquam cupidum imperij fuisse: animo æquo se accipere, si cui uellent dare: sufficere sibi exercitum Troiæ. Sed tamen Mycenis regnum habere. Iubet dicere, si cui quid placeat. Palamedes prodijt, suum ingenium ostendit. Itaq; Argiū imperium ei libenter tradunt. Palamedes Argiū gratias agit, imperium accipit, administrat. Achilles uituperat imperij commutationem, induciæ exeunt. Palamedes ornatus exercitum instruit, hortatur. Contra idem fecit Deiphobus: pugnatur acriter à Troianis. Sarpedon Lycius cum suis impressionem in Argiū uos facit, cædit, prosternit. Obuius ei fit Tlepolemus Rhodius: sed instando,

Tlepolemi mors. pugnandoq; male uulneratus cadit. Secundo Perses Admetæ filius prælium restituit, diu q; cum Sarpedone cominus pugnando, occiditur. Sarpedon quoque uulneratus de prælio recedit. Itaq; per aliquot dies prælia fiunt. Ex utraque parte multi ductores occidunt, sed plures à Priamo. Troiani legatos mitunt, inducias petunt, mortuos utrosq; sepeliunt, saucios curant, fide data ultrò citroq; in oppidum & castra Argiū comeant. Palamedes Agamemnonem, Demophoontein, & Athamantem ad Thesidas mittit. Quos legatos Agamemnoni præfecerat, ut comeatus compararent, & frumentum de Myria à Telepho acceptum supportent. Hi subueniunt seditioni, Palamedis prædicionem narrant. Palamedes molestè fert. Agamemnon ait molestè non ferre, sua uoluntate esse factum. Naues onerandas curant. Palamedes castra munit, turribus circundat. Quærunt Troiani, quare exercitum exerceant, cur murum urbjs diligenter instaurent, fossam & uallum addant, cæteraque diligenter comparent. Postquam autem anni dies uenit quo Hector sepultus est, Priamus & Hecuba, Polyxena, cæteriq; Troiani ad Hectoris sepulchrum profecti sunt. Quibus obuius fuit Achilles, Polyxenam contemplatur figit animum, amare eam uehementissimè cœpit. Tunc ardore compulsus, odiosam in amore uitam consumit, & serebat ægrè ademptum imperium Agamemnoni, sibiq; Palamedem præpositum cogentem. Igitur Phrygio fidelissimo seruo mandata dat ad Hecubam, & ab ea sibi uxorem Polyxenam poscit: si dederit, se cum suis Myrmidonibus domum redditurum. Quod quum ipse fecerit, cæteros idem facturos. Seruus proficiscitur ad Hecubam, conuerit, mandata dixit. Hecuba respondit uelle, hoc pacto, si Priamo uiro suo placeat: dum ipsa cum Priamo agat, seruum reuerti iubet. Agamemnon cum magno comitatu ad castra reuertitur. Hecuba cum Priamo de conditione Achillis loquitur. Priamus respondit, fieri non posse, non quod eum indignum uel affinitate extremum æstimet, sed si ei dederit, & ipse discesserit, cæteros Graios non discessuros: & iniquum esse filiam suam hosti coniungere. Quapropter si id fieri uellet, pax perpetua fiat, exercitus discedat, foederum iura fiantur. Si id factum sit, se illi libenter filiam daturum. Itaq; Achilles ut constitutum erat, seruum ad Hecubam mittit, ut sciat quid cum Priamo egerit. Hecuba Priami narrat omnia mandata: seruus hæc Achilli refert. Achilles in uulgo queritur, in unitu mulieris Helenæ causa totam Græciam Europamq; uastatam esse, tanto tempore tot millia hominum periisse, libertatem mancipatam esse: unde oportere fieri pacem, & exercitum reducere. Annus circumactus est. Palamedes exercitum ducit, & instruit Deiphobus contrâ. Achilles iratus in prælium non prodit. Palamedes occasione duxitus, impressione in Deiphobum facit,

Achilles Polyxenā adamat.

facit, eumq; obtruncat: prælum acriter insurgit, ab utrisq; multa millia hominum cadunt. Palamedes in prima acie uersatur: hortaturq; prælum ut fortiter gerant. Contrà eum Sarpedon currit, eumq; Palamedes interfecit. Eo facto latus in acie uersatur. Cui glorianti Alexander pari sagitta collum transfigit. Phryges animaduertunt, tela coniiciunt, atq; ita Palamedes occiditur. Rege Palamedis occiso, Argiui cedunt cuncti, impressionē faciunt, in castra confugiunt. Troianos: ni persequuntur, castra oppugnant, naues incendunt. Achilli nunciatum est, dissimulat. Ajax Telamonius fortiter defendit, nox prælum dirimit. Argiui in castris Palamedis scientiam, æquitatem, clementiam, bonitatem lamentabantur. Troiani Sarpedonem & Deiphobum miserabiliter deslent. Nestor qui maior natu erat, noctu ductores in concilium uocat, suadet hortari, ut imperatorem eligit: & si eis uidetur, eundem Agamemnonem minima cum discordia fieri posse. Item commemorat, dum fuerat imperator, quod res prosperè gestæ sint, satis felicem fuisse exercitum. Si cui quid aliud uideatur, dicere suadet. Omnes assentiuntur, Agamemnonem summum imperatorem preficiunt. Postero die Troiani alacres in aciem prodeunt. Agamemnon contrà exercitum educit: prælio commissio uterq; exercitus inter se fugantur. Post quam maior pars diei transiit, in primis prodit Troilus, cædit, deuastat, Argiuos in castra fugat. Postera die exercitum Troiani educunt contra Agamemnonem. Fit magna cædes, uterq; exercitus inter se pugnant, prælum acriter surgit. Multos duces Argiiorum Troilus interfecit. Pugnatur continuis diebus septem. Agamemnon inducias petit in ditos menses. Palamedem magnifico funere effert, cæterosq; duces ac milites sepeliendos curat. Interea Agamemnon inducias sunt, mittit ad Achillem, Vlyssem, Nestorem, & Diomedem, ut roget eum in bellum prodire. Achilles autem modestus, qui iam destituerat in bellum non prodire, ob id quod promiserat Hecubæ, aut certe minus pugnaturum, quoniam Polyxenam intensissime amabat, cœpit male eos accipere qui ad eum uenerant: dicit se debere perpetuam pacem expostulare, pugnam negat. Agamemnon renunciatur, quod ab Achille actum sit, illum pertinaciter negare. Agamemnon duces in consilium uocat, exercitum quid fieri beat consulit, imperat dicere quid cuique uideatur. Menelaus hortatur fratrem suum, ut exercitum in pugnam produceret: nec debere terri, si Achilles se excusauerit: sed tamen persuasum ei ut in bellum prodeat, nec ueteri si noluerit. Commemorare cœpit, Troianos non habere alium virum fortè sicut Hector fuit. Diomedes & Vlysses dicere cœperunt, Troilum non minus quam Hectorem, virum fortissimum esse. Diomedi & Vlyssi Menelaus resistens, bellum geri suadebat. Calchas ex augurio respondit, debere pugnare, quod superiores Troianis sunt. Tempus pugnæ superuenit. Agamemnon, Menelaus, Diomedes, Ajax, exercitum ducunt contra Troianos. Fit magna cædes, pugnatur acriter, uterque exercitus in se se uint. Troilus Menelaum sauciāt, multos interficit, cæteros paulatim persequitur, nox prælum dirimit. Postera autem die Troilus cum Alexandro exercitum educit. Contra omnes Argiui prodeunt, acriter pugnatur. Troilus Diomedem sauciāt: in Agamemnonem impressionem facit, & ipsum sauciāt, Argiuos cædit. Per aliquot dies pugnatur acriter, multa millia hominum ex utraque parte trucidantur. Agamemnon ut uidit maiorem partē exercitus se quotidie amittere, neq; sufficere posse, petit inducias per lex menses. Priamus concilium cogit, indicat Argiiorum desideria. Troiani renuent debere dari tam longo tempore inducias, sed potius impressionem fieri, naues incendi. Priamus quid cuique uideatur, dicere imperat. Omnibus placitum est, debere fieri quod Argiui postulant. Priamus inducias dedit. Agamemnon honorifice inducias suos sepeliendos curat, Diomedem, Menelatum sauciato curat. Troiani suos æquè sepeliunt. Dum inducias sunt, ex consilij sententia Agamemnon ad Achillem

chillem proficiscitur, ut eū ad pugnam persuaderet. Achilles tristis rogare cœpit, se non proditum, sed pacem peti oportere. Conqueri cœpit quod Agamemnon nihil negare possit, tamen quum tempus pugnae superuenisset, se milites suos missurum, ipsum excusatum habere. Agamemnon ei gratias con-dignas egit. Tempus pugnae superuenit. Troiani exercitū suū educunt. Contra Argui prodeunt. Achilles primò Myrmidones instruit, ad Agamemnonem paratos mittit, fit pugna maior, acerrimè sequitur. Troilus enim in prima acie Argiuos cœdit, Myrmidones uero fugat, impressionem usq; ad castra Argiuorum facit. Multos hinc inde occidit, plurimos acriter sauciāt. Ajax Telamonius obstitit. Troiani uictores in oppidum reuertuntur. Postera die Agamemnon exercitū educit, omnes duces & Myrmidones prodeunt. Contra uero Troilus in aciem latus exiuit. Prælio commissio uterq; exercitus inter se dimicat, acriter pugnatur, multa millia hominū ex utraq; parte cadunt. Troilus Myrmidones persequitur, sternit, fugat. Agamemnon ut uidit ex suis partibus multos occisos, inducias in dies triginta petit, ut suos funerare possit. Priamus inducias dedit, suosq; sepeliendos curat. Tempus pugnae superuenit. Troiani exercitū educunt. Contra Agamemnon omnes duces in pugnam coēgit. prælio commissio fit magna cœdes, acriter pugnatur. Postquam primum tempus diei transit, prodit in primo Troilus, cœdit, prosternit. Argui fugam cum clamore fecerunt. Achilles ut animaduertit Troilum iracundē saeuire, & Argiuos insultare, simulq; sine intermissione Myrmidones proficerere, procedit in bellū. Quem Troilus continuò exceptit, sauciāt. Achilles de prælio sauciū redit, pugnatur continuis diebus sex. Die septimo dum uterq; exercitus prælio facto inter se fugantur, Achilles qui aliquibus diebus uexatus in pugnam non prodierat, Myrmidones instruit. Hortatur, alloquitur, ut fortiter impressionem in Troilum faciant. Postquam pars diei transit, prodiit Troilus ex equo latus. Argui maximum clamorem faciunt. Myrmidones superuenere, impressionem in Troilum faciunt, de quorū numero multi à Troilo occiduntur. Dum acriter pugnatur, equus Troili uulneratus corruīt, Troilum implicitum excutit. Tum citò Achilles adueniens eum occidit, & de ipso prælio eum trahere cœpit, quod Achilles interuentu Memnonis complere non potuit. Adueniens enim Memnon, & Troili corpus eripuit, & Achillem uulnere sauciāvit. Achilles de prælio sauciū redit. Memnon insequī eum cœpit cum multis. Quē Achilles ut respexit, substitit: curato uulnere, & aliquan-diu præliatus, Memnonem multis plagis occidit, & ipse uulneratus ab eo ex mors.

Troili mors.

De Achilles morte.

Memnonis filium accersit, hortatur ut se & suos fratres vindicaret, insidias Achilli faceret, & eum nec opinantem occidat: quoniam ad se miserit, & rogauerit ut sibi Prolyxenam daret in matrimonium, se ad eum missuram Priami uerbis, ut pacem foedusq; inter se confirmarent. Constituunt in fano Apollinis Tymbrai, quod est ante portam, eō Achilli uenienti, collo cuturoq; insidias collocari, sibi satis uisum esse si eum occiderit. Quod tentaturum se Alexander promisit. Noctu eliguntur de exercitu fortissimi, & in fanum Apollinis collocantur, signum accipiunt. Hecuba ad Achillem, sicuti conduixerat, nuncum mittit. Achilles latus Prolyxenam amans, postera die ad fānum se constituit uenturum. Interea Achilles consequenti die cum Antilocho filio Nestoris ad constitutum uenit, simulq; fānum Apollinis ingrediebatur. Vndiq; insidias

DE EXCIDIO TROIÆ, LIB.

231

dias fieri Paris hortatur, tela coniunctiunt. Achilles cum Antilocho brachio siniistro chlamyde inuoluto, enses exerere. Exinde Achilles multos occidit. Alexander Antilochum interemit, ipsumq; Achillem multis plagis confodit. Ita animam ex insidijs, ne quicquam fortiter faciens, amisit: quem Alexander feris & uolucribus prosci iubet. Hæc ne faciat, Helenus rogat, & suis tradi. Quorum corpora accepta Arguii in caltra tulere. Agamemnon eos occisos magnifico funere effert: Achilliq; sepulchrum ut fieri liceret, à Priamo inducias petit, ibi q; ludos funebres facit. Deinde concilio prouocat Argiuos, alloquitur, ut ea quæ Achillis essent, Aiaci propinquos eius cōmendarent. Tunc sic Ajax ait: Quū filius Neoptolemus ei supersit, nemine æquius habere quam eū: oportere ad pugnā accersiri, eiq; uniuersa quæ patris erant restitui. Concilio inde placuit, ut detur negotiū Menelao: qui Scyrum proficiscitur ad Lycomedem auum eius, imperatq; ut nepotem suum mittat. Quod Lycomedes Arguii libenter concessit. Postquam inducē transactæ sunt, Agamemnon exercitum eduxit, instruit, hortatur. Contrā Troiani ex urbe prodeunt, prælium cōmittiūt. In prima acie Ajax nudus uersatur, clamore magno orto. Multi ex utraq; parte cadunt. Alexander arcum tetendit, multos interficit, Aiacis latus Alexandri nudiū transfixit. Ajax sauciūs Alexandrum persequitur: nec destitit, nisi eum Aiacis mortis occideret. Ajax fessus uulnere in castra refertur. Sagitta exempta moritur. Alexander corpus ad urbem portatur. Diomedes uirili animo impressionē in hostes facit. Phryges fessi ad portas confugiunt, quos Diomedes usq; in urbem persequitur. Agamemnon exercitum circa oppidum duxit, & tota nocte circa murum sedit, alterna uice uigilias agit. Postera die Priamus Alexandri magnifico funere effert: quem magno ululatu Helena prosecuta est, quoniam ab eo honorificē tractata sit. Quam Priamus & Hecuba ut filiam aspexere, & diligenter curauere, quod nunquam Troiam despexisset, nec Argiuos desiderasset. Postera die Agamemnon exercitum cœpit ante portas instruere, & Dardanos & prælium prouocare. Priamus contrā iussit urbem mutire, & interim subsistere usque dum Penthesilea cum Amazonibus superueniret. Penthesilea postea superuenit, exercitum contra Agamemnonem eduxit. fit prælium Pentesileae p̄rā & morsa, illum ingens per aliquot dies, diu pugnatur. Arguii fugantur in castra, opprimuntur. Cui uix Diomedes obstitit, alioquin naues incendisset Argiuorum, & uniuersum prælium deuastasset. Prælio dirempto, Agamemnon in castris se continuuit. Penthesilea uero quotidie prodit, deuastat Argiuos, in bellum prouocans. Agamemnon ex consilio castra muniuit, & in bellum non prodit, usq; dum Menelaus ueniret. Menelaus à Scyro uenit, arma Achilli Neoptolemo filio eius tradit. Quæ quum accepisset, in Argiuorum castris uehementer circa patris tumulum lamentatus est. Penthesilea ex more prælium instruxit, & usq; Argiuorum castra processit. Neoptolemus Myrmidonū princeps, contrā aciem duxit. Agamemnon exercitum instruit, pariter concurrūt. Neoptolemus stragem fecit, occurrit Penthesilea, & fortiter in prælio uersatur. Vtriq; per aliquot dies acriter pugnauerunt, multos utriq; occiderunt. Penthesilea Neoptolemum sauciāt. Ille dolore accepto, Amazonum ductricem Penthesileam obtruncat. Eo facto totum exercitum Troianorum in urbem fugere fecit. Statim Arguii cum omni exercitu murum circundant, ita ut foras Troiani exire non possent. Hoc postquam Troiani uidere, Antenor, Polydamas, Antenor p̄dē suadet. Aeneas ad Priamum ueniunt. Agunt cum eo, & consilium querunt, ut deliberent quid de fortunis futurum sit. Priamus consilium conuocat, quid postularent iubent eos dicere, & quid desiderent. Antenor memorat, principes defensoresq; Troiæ, cæterosc; natos eius cum aduenis ductoribus imperfectos: Argiuorum principes remanere fortissimos, Agamemnonem, Menelaum, Neoptolemum, non minus fortissimum quam pater eius fuit: Diomedem, Aiacem Locrum, cæterosc; complures summae prudentiæ, Nestorem, Vlyt-

sem. Contrà Troianos clausos & obseffos, & penè contritos. Suadet potius eſſe, ut Helena his reddatur, & ea quæ Alexander cum socijs attulerat: & pax fiat. Postquam multis uerbis de pace concilianda satis fecerunt, surgit Amphimachus filius Priami, adolescens fortissimus: malisq; uerbis Antenorē adortus est, eosq; qui conſenserant, impropereare eis facta eorū: suadere potius edendum exercitum, & irruptionē in castra faciendum, usq; dum uincant, aut uiicti pro patria occumbant. Postquam finem fecit, exurgit Aeneas, lenibus mitibusq; uerbis Amphimacho repugnat, ab Argiuis pacem patendam ma-

Priamus negat pacem petendā: suspeccos habet Antenorē & Aeneam.

gnopere persuadet. Postquā dicendi finis factus est, Priamus magno animo facerent, aut uincere moriūe sibi certum esse. Haec postquam locutus est, concilium dimitit. Amphimachum secum duxit, dixitq; ei: uererī se ab his qui pacem suadebant, ne oppidum prodant, eosq; habere multos in plebe qui una sentirent, opus esse eos interfici. Quod si hoc factum fuerit, se esse patriam defensurum, Argiuosq; superaturū. Simul rogat ut sibi fidelis & audiens, paratusq; cum armatura effet, ut sine suspicione fieri possit. Simulq; suavit Amphimachus, ad cœnam eos uocari, diuinamq; rem facturum, & ita insidijs circumuēturum. Amphimachum ita se facturum promisit, & ab eo discessit. Eodem

Antenor de urbe prodenda agit.

die conueniūt Antenor, Polydamas, Vcalegon, Amphidamas, Dolō: dicunt se mirari regis pertinaciam, quum patriam & comites perire malit quam pacem facere. Antenor ait, se inuenisse quod sibi & illis in communē prospiciat, si sibi fides seruaretur. Omnes fidem obſtrīctum, mittit ad Aeneam, dicens, patriam esse prodendam, & sibi suisq; cauedum esse: ad Agamemnonem de his rebus aliquem esse mittendum, qui id sine suspicione curet: maturandum esse. Anima quertisse Priamum iratum, quia ei pacem suaderit, de concilio surrexisse, & uererī ne quid noui consilij ineat. Itaq; omnes promittunt: statimq; Polydamantem, qui ex his minimē inuidiosus erat, ad Agamemnonem clammittunt. Polydamas in castra Argiorum peruenit, Agamemnonem conuenit, dixitq; ea quæ suis placerent. Agamemnon clam nocte omnes in concilium conuocat, & refert ea quæ audiuīt: quid cuiq; uideatur, dicere iubet. Inde omnibus placitū est, ut fides proditorib. seruaretur. Vlysses & Nestor uererī se dixere, hanc rem subire. Neptolemus hos refutat, inter se certant. placitum est, signum à Polydamante exigi. Et id ipsum per Sinonem ad Aeneam, & Anchisem, & Antenorem mittit. Sinon ad Troiam proficiscitur. Et quia nondū claves portæ Amphimachus custodibus tradiderat, signo dato Sinon uocem Aeneae & Antenoris audiendo confirmatus, Agamemnoni renunciat. Tunc placitum est omnibus fidem dari foedere firmari, iure iurando stringi, eo pacto ut si oppidum proxima nocte tradidissent, Antenor, Aenea, Vcalegoni, Polydamanti, Doloni, nec non liberis, coniugibus, propinquis, amicis, suisq; omnibus fides seruaretur, & sua causa omnia sibi liceat habere. Pacto confirmato, iure iurando ad stricto suadet Polydamas, noctu exercitum ad portam Scæam adducat, ubi extrinsecus caput equi sculptum est, ubi praefidia habere, noctu Antenorem Anchisem exercitui Argiorum portam referaturos, eisq; lumen prolatueros. Id signum eruptio-
nor

nor & Aeneas nocte ad portam presto fuere, Neoptoleum suscepunt, ex
 exercitu portam reseruere, lumen ostendere, fugam praesidio sibi suisque omni-
 bus praeuidere. Neoptolemus praesidium dat. Antenor eum in regiam duxit
 ubi Troianis positum praesidium erat. Priamus persequitur, quem ante aram
 Iouis Hercei obtruncat. Hecuba dum fugit cum Polyxena, Aeneas occurrit.
 Polyxena ei se tradidit, quam Aeneas ad patrem Anchisem abscondit. Andro-
 macha & Cassandra in eadem Mineruæ se occultant, tota nocte non cessant Ar-
 giui deuastare, praedamque facere. Postquam dies illuxit, Agamemnon omnes
 duces in arcem conuocat, diis gratias agit, exercitum collaudat, omnemque pra-
 dedam iubet in medio reponendam quam omni exercitui æquè partitus est: si-
 mulque exercitum consulit, an placeat Antenor & Aeneas, qui patriam prodi-
 derint, fidem seruari. Exercitus omnis conclamat, placere sibi: conuocatisque
 omnibus, unitersa quæ erant reddiderunt. Antenor rogat Agamemnonem,
 ut sibi loqui licet. Agamemnon dicere iubet. Mox ut loqui coepit, primo o-
 mnibus Graiis iuuenibus gratias egit, simulque commemorat Helenum & Cas-
 sandram pacem semper patri surasisse, Achillemque suasu Heleni sepulturæ con-
 ditum fuisse. Agamemnon ex consiliū tentativa Heleno & Cassandrae liberta-
 tem reddidit. Helenus Agamemnonem pro Hecuba & Andromacha depre-
 catur, commemoratque semper ab his esse dilectum. etiam his ex consiliū senten-
 tia libertas concessa est. Interea praedam omni exercitui diuisit, diis gratias e-
 git, hostias immolauit, & quinto die statuit iter pergere. Ut autem dies profe-
 ctionis aduenit, tempestates magnæ exortæ sunt, & per aliquot dies remansere.
 Calchas respondit, inferis satis factum non esse. Neoptolemo in mentem
 uenit, Polyxenam, cuius causa pater eius perierat, in regia non esse inuentam.
 Agamemnonem poscit, conqueritur, exercitum accusat, Antenorem accesi-
 ri iubet, imperat ut diligenter eam inquireret, inuentaque ad se adduceret. Mox
 Antenor ueniens ad Aeneam, & Polyxenam ab eo absconsam suscipiens, ad
 Agamemnonem eam duxit. Agamemnon Polyxenam Neoptolemo dedit,
 quam accipiens ad tumulum patris iugulauit. Tunc Agamemnon iratus Ae-
 neæ quod Polyxenam absconderat, cum omnibus suis patria protinus disce-
 dere iubet. Aeneas cum suis proficiscitur, Antenori terram tradidit. Agamem-
 non profectus est de urbe, uictoria sibi concessa. Helena post aliquot dies mo-
 sta magis quam ante, domum reportatur cum suo Menelao. Helenus cum Cas-
 sandra sorore, & Andromacha Hectoris fratri uxore, & Hecuba matre, Cher-
 ronesum pettit. Haec tenus Dares Phrygius quæ gesta sunt literis mandauit
 nam ipse ibidem cum Antenoris factione remansit. Pugnatum est annis 10:
 mensibus 6. diebus 12. Ad Troiam corrueire ex Argiuis, sicut Dares scriben-
 do tradidit, 886. millia. Ex Troianis usque ad oppidum proditum, 676. millia.
 Aeneas nauibus profectus est, in quibus Alexander in Græciam ierat, nume-
 ro 22. Quem omnis eras secuta est hominum, in millibus tribus & 400. Ante
 norem sequuti sunt duo millia & quingenti. Helenus & Andromacham mille
 ducenti. Hucusque Daretis historia perscripta est. Qui Troianorum, Græcorum
 principes occidere, denotantur: Hector, Protesilaus, Patroclum, Merionē, Bœ-
 tem, Archilochum, Proteus, Deipenorem, Dorium, Polyxenum, Phidip-
 pum, Xantippum, Leonteum, Polibœtum, Carpedontē, Lepodemon, Luforē,
 Epistrophum, & Schedium, Maimentū, Palamonem: Aeneas, Amphimachus,
 Nireum: Alexander, Palamedem, Antilocum, Aiacem. Ajax Telamonius, &
 Alexander, mutuis uulneribus se occidere. Qui etiam Græcorū & Troiano-
 rum duces occidere, literis subter notantur. Achilles, Auphemium, Hippotū,
 Plebeum, Asterium, Liconium, Euforium, Hectorem, Memnonē: Neopto-
 lemus, Pentesileam, Priamum, ad tumulum patris Polyxenam iugulauit: Dio-
 medes, Xantippum, Mnestheum, Epistrophum, Orcomenum.

Troia à quib[us]
 prodita: & e[st]o
 uersa,

Dictys Cretensis atque Daretis Phrygij de bello Troiano
 historiarum, FINIS

TRY